

Mangler eller Fæld — som det havde — ved Gaarden, blive at tillægge Kjøbesummen. Forslaget gaaer altsaa kun ud paa at stille begge Parter lige med Hensyn til Erstatningen til den ene eller til den anden Side. Da dette Forslag fremkom, var der Medlemmer af Udvalget — jeg kan ikke sige hvor mange, da man som sagt var entig om ikke at opholde Sagen længere — som vare tilbøielige til at gaae ind derpaa, og man anmodede da det ærede Medlem om at stille Forslaget, forat de Medlemmer, som maatte føle sig opfordrede dertil, her i Salen kunde bestemme sig til at tiltræde det. Mig forekommer det rigtig, at Erstatningen til disse 2 forskjellige Sider bliver afgjort, forinden den omtalte Deling foregaaer, og jeg agter saaledes for mit Vedkommende at stemme for Forslaget under Nr. 8 b. Hvis dette bliver vedtaget, følger deraf, at det Forslag, som Udvalget har stillet, men som alene dreier sig om, at Erstatning til Fæsteren eller hans Vo skal afdrages Kjøbesummen, bortfalder. — Endnu er der kun til denne Paragraph stillet eet Forslag, hvori jeg har deeltaget, nemlig Forslaget under Nr. 15, men dette vil, som sagt, falde bort, hvis Forslaget under Nr. 8 b vedtages. — Til § 3 er der af Udvalget stillet 2 Forslag. Det hedder i § 3: „Denne Lovs Bestemmelser skulle ogsaa i det Hele komme til Anvendelse paa de Gaarde af foransførte Bessaffenhed, der ere ledige osv“, og det første Forslag gaaer nu ud paa, at 2den Linie forandres saaledes, at der kommer til at staae: „De Gaarde af foransførte Bessaffenhed, der ifølge Fæsterens Død eller Contractens Udløb ere ledige.“ Som ærede Herrer ville see, er dette kun en nærmere og klarere Udtalelse af, hvad der allerede ligger i Paragraphen; det medfører ikke nogen Forandring i Meningen, men gjør kun Lovens Indhold tydeligere. Forslaget under Nr. 17, der ogsaa er stillet af Udvalget, gaaer ud paa, at Ordene i 2den — 3die Linie: „Fardag for Fæsternes Efterladte“ skulle udgaae, og Klammerne ubelædes. Der staaer nu, at Lovens Bestemmelser ogsaa skulle „komme til Anvendelse paa de Gaarde af foransførte Bessaffenhed, der ere ledige, naar Loven træder i Kraft, og Fardag for Fæsternes

Efterladte (1ste April i det paafølgende Aar efter Fæsteledigheden) endnu ikke er naaet,“ men herved er at bemærke, at 1ste April i det paafølgende Aar først er bestemt som Fardag i Loven af 19de Februar 1861, og endda kun for de Fæstere, der have faaet Fæste, efterat denne Lov er udkommen; saavidt jeg veed, eksisterer der ikke nogen Lovbestemmelse om Fardag for Fæstere, som have fæstet før Loven af 19de Februar 1861. Meningen med Endringsforslaget er altsaa at beholde selve Bestemmelsen om 1ste April, men at undgaae at henvisse til Fardag for Fæsterens Efterladte, hvilket let vil sees, idet Paragraphen, hvis Forslaget vedtages, vil komme til at lyde saaledes: „naar Loven træder i Kraft, og 1ste April i det paafølgende Aar efter Fæsteledigheden endnu ikke er naaet.“ Altsaa ogsaa her er det kun Hensigten at rette et Udtryk, saaledes at det bliver fuldkommen rigtig. — Forslaget under Nr. 20 til § 4 tilføjer en Tilføining. Det hedder nemlig i § 4: „Jorddrotten er herefter uberettiget til, naar en Gaard er bortfæstet eller bortforpagtet, uden Brugerens Samtykke at fratage ham enten hele Gaarden eller nogen Deel af dens Tilliggende“ osv, og det foreslaaes nu, at der efter Ordene „Brugerens Samtykke“ indføydes: „i Henhold til den bestaaende Lovgivning“, saaledes at det bliver klart, at man her kun udtaler sig om saadan Borttagelse af de enkelte Dele af en Gaards Tilliggende, som ifølge den bestaaende Lovgivning kan stee i selve Fæsterens Livstid. — Forslaget under Nr. 23 gaaer ud paa, at Slutningen: „naar den ikke udkræves til det Offentliges Brug“ udgaaer. Det hedder nemlig i Paragraphen, at Jorddrotten er uberettiget til, naar en Gaard er bortfæstet eller bortforpagtet, uden

Rettelser.

- Sp. 1925, Lin. 16 f. o.: „kunde stabe“, læs: „kunde ønske at stabe“.
 — 1925, Lin. 28 f. o.: „godt“, læs: „særdeles“.
 — 1927, Lin. 14 f. o.: „det“, læs: „Kirkesangen“.
 — 1927, Lin. 15 f. o.: „det har“, læs: „den har“.
 — 1927, Lin. 15 f. o.: „det vilde“, læs: „man vilde“.
 — 1927, Lin. 16 f. o.: „Mænd“, læs: „Componister“.
 — 1928, Lin. 28 f. o.: „gaae over til“, læs: „gaae over ved en privat Stilling til“.